

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1210/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марко Павловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, ВУ „Дедиње“, Београд, чији је заступник Војно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 151/24 од 07.02.2024. године, у седници већа одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 151/24 од 07.02.2024. године, као изузетно дозвољеној, у односу на став први изреке.

УСВАЈА СЕ ревизија тужене, **УКИДАЈУ СЕ** пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 151/24 од 07.02.2024. године, у делу става првог изреке и пресуда Првог основног суда у Београду П1 6341/21 од 19.09.2023. године у ставу другом изреке за период од септембра 2018. године закључно са мајем 2019. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење у укинутим деловима

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 6341/21 од 19.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи на име неисплаћеног војног додатка у висини од 15%, за период од марта 2018. године закључно са мајем 2019. године, исплати појединачне месечне износе са припадајућом каматом (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 135.856,00 динара са каматом.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 151/24 од 07.02.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и у делу става другог изреке за период од септембра 2018. године до маја 2019. године и жалба тужене у том делу одбијена као неоснована. Ставом други изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става другог изреке за период од марта 2018.

године до августа 2018. године и у ставу трећем изреке и предмет у том делу упућен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажног дела пресуде донетог у другом степену, тужена је изјавила ревизију са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11, ... 18/20), Врховни суд је оценио да су испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о посебној ревизији тужене ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући правилност побијане пресуде применом члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужене основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је запослена код тужене. Решењем тужене број .. од 31.01.2018. године, тужила, цивилно лице на служби у Војсци Србије – Војна установа „Дедиње“ Београд, распоређена је по потреби службе почев од 01.02.2018. године и постављена на радно место референт ... у Служби ... у Војној установи „Дедиње“ Београд, а основна плата одређена је у висини од 1375 бодова, војни додатак у износу од 15% и додатак по основу минулог рада 0,4% за сваку пуну годину рада и на укупан број бодова додаје се 340 бодова на име накнаде дела трошкова исхране и регреса за коришћење годишњег одмора. Решењем директора тужене од 22.11.2011. године одређено је да се на важећу вредност бода додаје постојећи војни додатак од 15% који се у обрачунском листу плате исказује у ставци „зарада по времену“ и овакав обрачун зарада запослених цивилних лица на служби код тужене (као и на запослене који раде на ВМА) примењивао се од 01.11.2011. године па све до јуна 2019. године када је новим решењем тужене од 14.06.2019. године одређено да се из важеће вредности бода поново издваја војни додатак и посебно исказује на платном листу, те да се овакав обрачун примењује почев од зараде за јун 2019. године и да доношењем овог решења престаје да важи решење тужене од 22.11.2011. године. Према налазу и мишљењу судског вештака економско-финасијске струке укупан износ војног додатка од 15% за тужилу за период потраживања од марта 2018. године закључно са мајем 2019. године износи 85.065,38 динара, што је вештак израчунао према достављеним обрачунским листама плате.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, а пре свега на основу налаза и мишљења судског вештака, нижестепени судови су закључили да тужена у спорном периоду није тужили исплаћивала увећану зараду са војним додатком од 15%, те су обавезали тужену да јој овај додатак исплати у износу утврђеним вештачењем позивајући се на одредбе чланова 135. став 2. и 195. Закона о војсци Србије. Овакав закључак да тужена није исплаћивала увећање на име војног додатка судови су извели из чињенице да у обрачунским листама плате за тужилу у утуженом периоду није посебно исказивана ставка војни додатак, а како је решењем тужене којим је тужила

примљена у службу одређено да уз основну плату има право на војни додатак у износу од 15%, становиште нижестепених судова је да је тужена била дужна да у спорном периоду обрачунава и исплаћује тужиљи плату увећану за наведени проценат.

По оцени Врховног суда, правилност примене материјалног права се за сада не може испитати због непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Чланом 194. Закона о Војсци Србије („Службени гласник Републике Србије“, бр. 116/2007, 94/2019), прописано је да цивилна лица у служби Војске Србије, даном ступања на снагу овог закона постају војни службеници или војни намештеници (став 1.) и да ће министар одбране у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донети пропис који ће уредити поступак превођења из става 1. овог члана (став 4.). Чланом 195. истог закона, прописано је да ће услове, начин и поступак трансформације војних установа који обављају производну и услужну делатност, односно послују по принципу стицања и расподеле добити и права и обавезе цивилних лица на служби у Војсци Србије запослених у тим установама до завршетка трансформације уредити Влада (став 1.), а да до ступања на снагу прописе из става 1. овог члана цивилна лица на служби у Војсци Србије запослена у установама која обављају производну и услужну делатност, односно послују по принципу стицања и расподеле добити, задржавају права и обавезе из радног односа према Закону о Војсци Југославије (став 2.).

Влада је на основу напред цитираног члана 195. став 1. Закона о Војсци Србије донела Уредбу о трансформацији војних установа које обављају производну и услужну делатност по принципу стицања и расподеле добити и о правима и обавезама цивилних лица на служби у Војсци Србије запосленим у тим установама („Службени гласник Републике Србије“, бр. 58/07, 10/13). Према члану 9а Уредбе, цивилна лица запослена у војним установама која обављају производну и услужну делатност по принципу стицања и расподеле добити, до завршетка трансформације тих установа остварују права и обавезу из радног односа у складу са Законом о Војсци Србије, а права на исплату плате, накнаде и других примања, као и стамбено обезбеђење остварују у складу са прописима којима се уређује пословање тих установа.

Сагласно напред цитираним одредбама закона и уредбе, те да у спорном периоду још увек није била завршена трансформација ВУ „Дедиње“ то се на плате, накнаде и друга примања запослених у тој установи примењивао Правилник о расподели добити и зарада цивилних лица у ВУ „Дедиње“ од 10.04.2006. године, који је у члану 19. став 1. прописивао да цивилном лицу у установи припада војни додатак због посебних услова рада под којима врши службу у војсци, а нарочито због учешћа на војним вежбама, логоровањима, маневрима и узбунама, рада дужег од пуног радног времена (члан 196. и 135. Закона о ВЈ), вршења службе у свим условима, као и због других ванредних ситуација проузрокованих потребама борбене готовости и то 15% од основне плате.

Дакле, није спорно да тужиљи као цивилном лицу на служби код тужене у спорном периоду припада војни додатак од 15% предвиђен чланом 19. став 1. наведеног Правилника, али је остала неразјашњена структура плате, односно да ли јој је тај додатак исплаћен као елемент основне плате у склопу вредности бода те плате.

Наиме и поред истакнутих навода тужене у одговору на тужбу и чињеничног утврђења да се према решењу директора тужене од 22.11.2011. године војни додатак од 15% почев од новембра те године па све до јуна 2019. године обрачунавао у склопу вредности бода основне плате, односно да је био урачунат у основицу за обрачун и исплату плате тужиље (као и свих других цивилних лица на служби у овој војној установи), вештак се није изјаснио у свом налазу на ове околности, иако му је то било наложено изјашњење по примедбама тужене на те околности. Вештак је само сачинио математички обрачун износа војног додатка полазећи од платних листића за обрачун и исплату плате из којих се не види њена структура.

Због наведеног, остало је неутврђено релевантно чињенично стање за доношење одлуке у овој правној ствари – да ли је и у ком износу војни додатак ушао у вредност бода за обрачун основне плате тужиље. Ово посебно зато што су судови пропустили да цене у целости садржину решења директора тужене од 22.11.2011. године из којег је неспорно утврђено да је ова војна установа од новембра 2011. године изменила начин обрачуна плате запослених кроз урачунавање војног додатка у основицу за обрачун плате, односно кроз урачунавање његовог процента у вредност бода за обрачун основне плате, као што то тужени основано истиче у ревизији.

Са изнетих разлога првостепени суд ће у поновном поступку потпуно утврдити чињенично стање у смислу изнетих примедби, након чега ће правилном применом материјалног права одлучио о тужбеном захтеву.

Из наведених разлога, применом одредбе члана 416. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**